

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 228/2014
13.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву Т.Ј. из П., ..., кога заступа пуномоћник Б.К., адвокат из П., улица ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда, Одељења у Нишу П-1 Уп 80/14 од 05.06.2014. године, уз учешће противне странке Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд, у предмету утврђивања права на сразмерни део старосне пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 13.02.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиоца Т.Ј. из П., за понављање управно-судског поступка окончаног пресудом Управног суда П-26 У 10763/12 од 31.03.2014. године, којом је ставом I диспозитива одбијена тужба тужиоца поднета против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд, 02/1 ИНС број 4626 од 12.07.2012. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Одељења за пензијско и инвалидско осигурање по међународним уговорима, број 364511 од 11.05.2012. године, а тим првостепеним решењем од 11.05.2012. године тужиоцу је утврђено право на сразмерни део старосне пензије од 01.05.2007. године, у месечном износу од 5.948,40 динара, за навршен пензијски стаж од 40 година, 08 месеци и 07 дана и исплатом пензије од 01.05.2007. године, уз обрачун исплаћених износа пензије по привременом решењу број 354511 од 17.12.2007. године, које се тим решењем замењује. Ставом II диспозитива пресуде Управног суда П-26 У 10763/12 од 31.03.2014. године одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Подносилац захтева подноси захтев за преиспитивање побијаног решења, због повреде закона и повреде правила поступка. Наводи да је побијаним

решењем тужба за понављање поступка одбачена, из разлога што тужилац није легитимисан за подношење захтева за понављање поступка који тражи, пошто није имао својство заинтересованог лица. Сматра да је овакав правни став незаконит, јер га елеминишу раније донета управна решења, односно иста су донета по захтеву тужиоца, као заинтересованог лица, па је била обавеза Управног суда да прихвати разлог за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима. Истиче и да је управни спор захтевао да се непосредно саслуша тужилац како би он на усменој јавној расправи, након излагања известиоца о стању предмета, указао на права која му је управни орган својим решењима оспорио. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијано решење, тако што ће дозволити понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда, Одељења у Новом Саду III-26 У 10763/12 од 31.03.2014. године.

Противна странка Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Београд није по налогу Врховног касационог суда доставила одговор на захтев, али је доставила списе предмета.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву, јер је нашао да тужилац није учинио вероватним постојање законског разлога из члана 56. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима, а по којем тражи понављање судског поступка. Ово из разлога што је тужилац (овде подносилац захтева) као разлог за понављање поступка навео да му као странци није омогућено да учествује у поступку, па је Управни суд стога оценио да се тужилац на наведени законски основ и није могао позвати, јер је у спору, чије понављање тражи, већ имао својство странке и то тужиоца.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је то решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредби члана 56. став 1. тачка 1. и члана 60. Закона о управним споровима, на утврђено чињенично стање. Ово из разлога што, и по налажењу Врховног касационог суда, разлог за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 6. Закона о управним споровима, не може тражити лице које је у спору, чије се понављање тражи, имало својство тужиоца, будући да је наведеном одредбом Закона, прописано да се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда може поновити по тужби странке ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору.

Врховни касациони суд је ценио све наводе захтева за које је нашао да су без утицаја на другачију оцену законитости побијаног решења, јер се захтевом не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда дата у том решењу о постојању услова из члана 60. Закона о управним споровима, у вези члана 56. став 1. тачка 6. истог Закона, на основу кога је тражено понављање, за одбачај тужбе за

понављање управно-судског поступка окончаног пресудом Управног суда III-26 У 10763/12 од 31.03.2014. године. Цењени су и наводи захтева у вези повреде права на учешће тужиоца у управном спору, па Врховни касациони суд налази да тиме што тужиоцу, овде подносиоцу захтева, на расправи није омогућено да укаже на права која му је управни орган својим решењима оспорио, нису повређена правила поступка. Наиме, Управни суд се у пресуди III-26 У 10763/12 од 31.03.2014. године позвао на одредбу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану и одбио је тужбу тужиоца, поднету против тужбом оспореног решења, јер је нашао је да су чињенице утврђене у управном поступку потпуне и да пружају поуздан основ за оцену законитости тужбом оспореног решења.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.02.2015. године Узп 228/2014

Записничар
Весна Карановић,с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић,с.р.